

**UCHWAŁA NR XLVI/391/17
RADY MIEJSKIEJ W IŁAWIE**

z dnia 30 października 2017 r.

w sprawie zmiany nazwy ulicy w mieście Iława

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) - Rada Miejska w Iławie uchwała, co następuje:

§ 1. Dotychczasowej ulicy Mariana Gotowca, położonej na działce oznaczonej numerem geodezyjnym 2-203, nadaje się nazwę ulica **Antoniego Gierszewskiego**.

§ 2. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego oraz na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Iławy.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Iławy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Iławie

mgr Wojciech Szymański

Uzasadnienie

Zmiana nazwy ulicy następuje na wniosek Wojewody w związku z wejściem w życie ustawy o likwidacji nazw komunistycznych. Nazwisko Mariana Gotowca znajduje się na czarnej liście IPN.

Antoni Gierszewski- zasłużony nauczyciel- wybitna postać miasta Iławy i województwa. Oddany bez reszty edukacji, wychowaniu i życiu sportowemu. Niedościgniony mistrz w zawodzie.

Uchwałą Nr XIII/124/99 z dnia 30 września 1999 roku nadano pośmiertnie Antoniemu Gierszewskiemu tytuł „Zasłużony dla miasta Iławy”

W uzasadnieniu do wniosku o nadanie tytułu honorowego wnioskodawcy napisali:

„Urodził się 5 kwietnia 1918 roku w Będzimirowicach, pow. Chojnice, w rodzinie rolniczej, głęboko zakorzenionej w tradycji patriotycznej, narodowej i wojskowej, a szczególnie w działalności niepodległościowej Komendanta J. Piłsudskiego. To było widoczne w mentalności, postawie i zasadach Antoniego przez całe życie. Wychowywany był w kulcie tradycji i pracy. Cechy te przekazywał swoim wychowankom, za co tak bardzo go szanowali i doceniali tak za życia jak i po śmierci. Do 14 roku życia przebywał w Żalnie k/ Tucholi. 1 września 1932 roku wstąpił do Podoficerskiej Szkoły dla Małolatków w Nisku n/Sanem. Przebywał tam 3 lata. Już tam jak wspominał, zrodziła się pasja turystyki, biwakowania i obozów. Po ukończeniu szkoły otrzymał przydział do elitarniej jednostki 1 Pułku Piechoty Legionów w Wilnie, jako dowódca plutonu. Jako plutonowy podchorąży ukończył w ośrodku wychowanie fizyczne, kurs boksu, lekkoatletyki i gimnastyki. Został instruktorem sportowym w jednostce wojskowej. W czerwcu 1939 roku zdał egzamin dojrzałości w Liceum Ogólnokształcącym dla Eksternów o kierunku matematyczno- przyrodniczym przy Gimnazjum i Liceum im. Zygmunta Augusta w Wilnie. Jako żołnierz brał udział w Kampanii Wrzesniowej na froncie północnym. Dostał się do niewoli niemieckiej. Przebywał w obozie jenieckim w Prusach Wschodnich k/ Bartoszyce, podczas transportu kolejowego udało mu się wyskoczyć z pociągu. Był to kwiecień 1940 roku. Dalsze lata okupacji przebywał w Śliwicach pow. Tuchola jako robotnik rolny u krewnych i w mleczarni. Po wkroczeniu armii sowieckiej w 1945 roku od razu był przesłuchiwany przez NKWD. W tym samym roku wstąpił ponownie do wojska, a od 1 maja 1945 r. do 2 kwietnia 1946 przebywał w Oficerskiej Szkole Broni Pancernych w Modlinie. Po rocznym pobycie w wojsku został zdemobilizowany i wyjechał do Morąga i od 15 stycznia 1947 roku do 1 października 1947 r. pracował jako inspektor w Powiatowym Urzędzie Wychowania Fizycznego i Przynależności Wojskowej, po czym od 1 października 1947 r. aż do 1 października 1955 roku pracował jako nauczyciel w Liceum Ogólnokształcącym w Morągu. Od 1 września 1955 roku do 31 sierpnia 1957 r. pracował jako nauczyciel wychowania fizycznego w Studium Nauczycielskim w Olsztynie, a od 1 września 1957 zatrudniony w Liceum Ogólnokształcącym w Iławie jako nauczyciel wychowania fizycznego a potem jako kierownik internatu. Od 1 stycznia 1961 do 30 września 1972 r. roku Kierownik Bazy Sportów Wodnych w Iławie. Za wkład w rozwój sportu został nagrodzony wyjazdem na Igrzyska Olimpijskie do Rzymu w 1960. W latach 1974- 76 podjął studia eksternistyczne na Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. W 1976 roku obronił pracę magisterską z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 31 sierpnia 1978 r. został przeniesiony na emeryturę. Do 1990 roku – do czasu swojej choroby, pracował po kilka godzin tygodniowo jako nauczyciel wychowania fizycznego w Zespole Szkół Zawodowych im Bohaterów Września 1939 roku w Iławie.

Jako kierownik Internatu wyjątkowo troszczył się o bazę lokalową, sprzęt czystość, porządek ład i dyscyplinę. Dla wychowanków był wymagającym, ale i od siebie dawał im wszystko. Był jakby ich ojcem, organizował słynne obozy letnie i zimowe- w góry i nad morze. Młodzież musiała przygotować trasę i informacje o danych miejscach.

W piwnicy internatu urządził wspianiałą świetlicę- „Hades”. Już wtedy, w latach 60-tych i 70-tych organizował w internacie wigilię na Boże Narodzenie i to z udziałem księży katechetów. Urządził lodowisko koło internatu i był organizatorem słynnych konnych kuligów saneczkowych. W 1973 roku zorganizował I Zjazd wychowanków internatu. Wyrazem umiłowania swojego kierownika były liczne odwiedziny jego wychowanków, nadsyłane karty świąteczne i listy. Dom Antoniego był zawsze otwarty dla absolwentów, kolegów i przyjaciół

Mieszkanie na Jagiellończyka było jakby „ wyspą wolności” w morzu zniewolenia. Na ścianie obok krzyża wisiał orzeł biały w koronie, w asyście zdjęć Prezydenta, I. Mościckiego, Marszałka E. Rydza

Śmiałego i pośrodku Marszałka J. Piłsudskiego. W mieszkaniu śpiewano „zakazane piosenki” z powstań narodowych, I Wojny Światowej. Dyskutowano o agresji Rosji Sowieckiej 1939, Katyniu i Kołynie, itp.

Pracując w "Budowlance" był współorganizatorem już 1988 roku, a trwających do dziś, spotkań patriotycznych nauczycieli z okazji Święta Niepodległości 11 listopada. W wojsku dosłużył się majora rezerwy.

Za swoje osiągnięcia w pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej wyróżniony został licznymi nagrodami poczynając od dyrektora szkoły, skończywszy na ministrze oświaty.

Uhonorowany został licznymi odznaczeniami.

1. Złota odznaka „Zasłużony dla Warmii i Mazur” 1967 r.
2. Srebrny Krzyż Zasługi – 1968 r.
3. Złota odznaka PTTK - 1971 r.
4. Złota odznaka „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” – 1971 r.
5. Odznaka Grunwaldzka – 1974 r.
6. Złoty Krzyż Zasługi – 1974 r.
7. Medal Edukacji Narodowej – 1978r.
8. Krzyż Kawalerski – 1979 r.
9. Zasłużony Nauczyciel- 1985 r.

W lutym 1990 roku dała o sobie znać choroba nowotworowa. Choroba postępowała. Zmarł 12.05. 1990 r. u krewnych w Świeciu. Pogrzeb odbył się w parafialnym kościele Żalnie k/ Tucholi. Spoczął w rodzinnym grobowcu.

Nad grobem Antoniego powiedziano, że ławska oświata straciła wspaniałego nauczyciela i człowieka. Doczekał dni wolności i początku III Rzeczypospolitej.

Był doskonałym nauczycielem wychowania fizycznego, prawdziwym miłośnikiem sportu i turystyki. Wierzył do końca swoich dni, w moralne wartości uprawiania sportu i aktywnego życia. Te przekonania wpajał swoim wychowankom, ucząc wytrwałości w dążeniu do celu, uporę w pokonaniu trudności rozbudzając ich ambicje.

Był człowiekiem prawym, niebanalnym i odważnym.

Wymagający i bezwzględny dla naszych słabości, wpajał dyscyplinę, uczył dotrzymywania słowa i obietnicy, stosując czasem drakońskie metody.

Żywe, niebieskie oczy patrzące surowo, groźna marsowa mina, donośny i zdecydowany głos, energiczne ruchy to jego portret zewnętrzny widziany oczyma ucznia.

ANTONI GIERSZEWSKI

1. Doskonały nauczyciel - wychowawca, krzewiący, kulturę wśród młodzieży, godność osobistą, szacunek względem drugiego człowieka, szacunek do samego siebie

2. Cechowała go: mądrość, rozsądek, umiłowanie każdego człowieka – humanizm.

3. Kochał i szanował młodzież, uczył ja odporności psychicznej, miłości człowieka, dbania o zdrowie, kształtowania własnej osobowości.

4. Człowiek dla Niego był najważniejszy.

5. Był bardzo ludzki, umiał każdemu pomóc, każdego wysłuchać. Był człowiekiem życzliwym, koleżeńskim, ambitnym. Wychował wiele pokoleń młodzieży- ludzi znanych: artystów, lekarzy prawników

6. Dbał o dobre imię człowieka -Polaka"